

Marin Georgiev (1946) a kortárs bolgár irodalom kiemelkedő egyénisége. Több mint húsz vers- és prózakötete jelent meg. A hetvenes-nyolcvanas évek fordulóján ismerkedett meg egyívású költőtársaival. Utassy József, Kiss Benedek és Rózsa Endre költészete és személyes barátsága révén Magyarországot az elérhető Európának, a magyar kultúrát a legyőzhető és győztes erkölcs és szellem példájának láthatta, s máig annak tekinti.

Nemzedéktársain kívül Georgiev klasszikusainkat (Balassi, Arany János, Nagy László) is fordította, Sinka-kötetének legjobb darabjai az eredeti művek hangján szólnak.

A bolgár-magyar kulturális kapcsolatokért végzett munkáját a magyar kormányzat 2001-ben Pro Cultura Hungarica díjjal ismerte el, műfordító tevékenységével pedig 2017-ben elnyerte a Balassi Bálint-émlékkardot.

Марин Георгиев (1946) е една от изтъкнатите личности в българската съвременна литература. Има издадени повече от двадесет стихосбирки и прозаични тома. В началото на 80-те години се запознава със своите унгарски съвременници. Чрез поезията и личното приятелство с Йозеф Уташи, Бенедек Киш и Ендре Рожа той гледа на Унгария като на достижимата Европа, смятайки унгарската култура, дори и принижена, за тържествуващ морален и духовен еталон, като така продължава да я вижда и до днес.

Освен съвременниците си Марин Георгиев превежда и класици от унгарската литература (Балинт Балаши, Янош Аран, Ласло Наги), най-добрите му преводи от сборника на поета Ищван Шинка звучат на български като оригиналите творби.

През 2001 година той е удостоен от унгарското правителство с наградата „Про култура хунгарика“ за приноса му в развитието на българо-унгарските културни взаимоотношения, а за дейността си като преводач на художествена литература през 2018 година получава престижната литературна награда Паметна сабя „Балинт Балаши“.